

POSTANOWIENIE

Dnia 30 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie zażalenia na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej w K. z dnia 22 września 2022 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 30 sierpnia 2023 r.,
inicjatywy przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
zawartej w postanowieniu Sądu Okręgowego w K.
z dnia 20 kwietnia 2023 r., sygn. akt XVI Kp 192/23,
na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu - Sądowi Okręgowemu w K.1.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w K. wystąpił w inicjatywę przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (art. 37 k.p.k.) wskazując, że odmowa wszczęcia postępowania, na którą wpłynęło obecnie zażalenie dotyczyła przekroczenia w nieustalonym czasie w K. uprawnień przez działających wspólnie i w porozumieniu funkcjonariuszy publicznych – sędziów Sądu Okręgowego w K., Sądu Apelacyjnego w [...] oraz prokuratorów Prokuratury Rejonowej w K. poprzez branie udziału w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw na szkodę żalącego. Rozpoznanie w tych realiach środka odwoławczego przez sąd właściwy miejscowo na postanowienie odmawiające wszczęcia postępowania, mającego dotyczyć działalności

orzeczniczej między innymi sędziów tego sądu godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, które postrzegać należy w szczególności jako kształtowanie przekonania społecznego o bezstronności działania jego organów. Takie uwarunkowania mogą bowiem wzbudzać, choć z reguły mylne, to jednak osadzone w realnych podstawach przekonanie o braku warunków do obiektywnego procedowania, które w tym wypadku powinno mieć miejsce przed innym sądem równorzędnym. Dopiero więc przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. pozwoli powyższym implikacjom skutecznie zapobiec.

Sąd Najwyższy, co następuje.

Inicjatywa Sądu Okręgowego w K. okazała się zasadna. Przesłanka dobra wymiaru sprawiedliwości, o której mowa w art. 37 k.p.k., materializuje się w dbałości o jego wizerunek w odbiorze społecznym. Jeżeli zachodzą w sprawie okoliczności, które czynią realną obawę o negatywny odbiór działalności orzeczniczej sądu właściwego miejscowo, przekazanie sprawy w trybie powyższego przepisu okazuje się koniecznym instrumentem, mającym tego rodzaju negatywnemu wydzwiewkowi zapobiegać. Okoliczności zaprezentowane przez Sąd Okręgowy w K. uzasadniały zastosowanie instytucji określonej w art. 37 k.p.k. Wystąpiła tu bowiem podstawa do uznania, że w przypadku pozostawienia sprawy w gestii sądu właściwego miejscowo dobro wymiaru sprawiedliwości mogłoby być zagrożone z powodu przedawnionych uwarunkowań personalnych, tj. faktu że postępowanie, którego odmówiono wszczęcia dotyczyło między innymi sędziów sądu właściwego. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że tego rodzaju sytuacja rodzi uzasadnioną potrzebę zastosowania powyższego przepisu jako podstawy do przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu w celu wykluczenia ewentualnych obaw o respektowanie gwarancji obiektywizmu orzekania (np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 9 lutego 2023 r., V KO 113/22; z dnia 23 marca 2023 r., III KO 26/23; z dnia 27 marca 2023 r., IV KO 20/23; z dnia 10 maja 2023 r., III KO 42/23).

Mając zatem na uwadze zaistniałe w sprawie okoliczności niezbędne stało się przekazanie sprawy poza obszar apelacji katowickiej, tj. Sądowi Okręgowemu w K.1.

D. P.

[ł.n]